

Skønheden i hendes lette og dog saa sikre Gang med dens ejendommeligt rovdysagtige, lydløse Fodskifte. Han lagde Mærke til den betagende Maade, hvorpaa hun kunde synke ned i en Lænestol, — ja, om det saa var hendes hastige Maade at pudse Næsen paa, slog det ham nu, hvor fornem den var.

En Aften kom de tilfældig til at være nogle Øjeblikke alene inde i Biblioteksværelset. Nanny var i Middagsselskab og ventedes først hjem om en Timestid; han var netop bleven siddende for at bie paa hendes Hjemkomst. De sad paa hver sin Side af det store, ottekantede, perlemorsindlagte Bord, Lampen stod imellem dem og spejlede sin gule Silkeskærm i dets mørke Plade. Jakobe sad med Haanden under Kinden og bladede i et Billedværk. De havde i nogen Tid ikke talt, da hun pludselig gjorde ham det Spørgsmaal, hvorledes det egentlig var gaaet til, at han, som tilhørte en Slægt, der var saa udpræget præstelig, havde faaet Lyst til at gaa den praktiske Vej og blive Ingeniør.

„Synes De maaske ikke om Stillingen?“ spurgte han afledende.

„Jo — hvorfor ikke?“ sagde hun overrasket, hvorpaa hun med megen Varme talte om den Betydning, Aarhundredets stor-slaaede Ingeniør-Virksomhed sikkert engang vilde faa for Menneskehedens Frigørelse. Naar Afstanden mellem Landene mere og mere formindskedes ved Hjælp af Jernbaner og Telegrafer og Dampskibe, vilde efterhaanden de indbyrdes Forskelligheder udlignes og dermed det afgørende Skridt være gjort til den endelige Virkeliggørelse af Menneskenes gamle Drøm om en broderlig Forstaaelse mellem alle Jordens Folkeslag.

Per skottede ved disse Ord et Par Gange hurtigt over til hende og blev lidt rød. Han havde aldrig selv betragtet sin Virksomhed fra det Synspunkt men følte sig overordenlig tiltalt af at se sit Kanalprojekt stillet i en saa ophøjet Ides Tjeneste.

Saadan gik det ham iøvrig bestandig overfor hende. Det var med hendes Ord som med Nathans Bøger, de kunde glimtvis ligesom lynbelyse fjerne og fremmede Tankeegne, der virkede som en lokkende Aabenbaring. — — Hvor hun er klog! tænkte han ofte, naar han sad overfor hende og betragtede hendes sære,